

अनु

अनुजीवी, [न्] चि, (अनुजीवति, अनु + जीव् + चिनि ।) दासः । तत्पर्यायः । सेवकः २ अर्थी ३ । इत्यमरः ॥ अनुचरः । इति हलायुधः ॥ (“अनु-जीविना पराधिकारचर्चा न कर्तव्या” । इति हितोपदेशः ।)

अनुज्ञा, स्त्री, (अनु + ज्ञा + भावे अङ् ।) आज्ञा । अनुमतिः । यथा, “नागयोर्न ब्राह्मणयोर्न गुरु-शिव्योरन्तरा अपेयात् अनुज्ञया तु व्यपेयात्” । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अनुवरं, स्त्री, (अनुतीर्यते नदी उत्तीर्यते अनेन, अनु + वृ + अच् ।) आतरः । तरपण्यं । इत्यमर-टीकायां रायमुकुटः ॥ पाराणी कङ्गी । इति भाषा ।

अनुवर्षः, पुं, (अनु + वृष् + भावे घञ् ।) ढव्या । अभिलाषः । मद्यपानपात्रं । इति मेदिनी ॥

अनुवर्षणं, स्त्री, (अनु + वृष् + करणे ल्युट् ।) चषकः । सुरापानपात्रं । इत्यमरः ॥

अनुतापः, पुं, (अनु + तप् + भावे घञ् ।) पश्चा-त्तापः । इत्यमरः ॥ पश्चान् इति भाषा । (“चिरसम्मोहशयनादुत्थितस्य य आत्मनः । हाहाकारोऽनुतापः स्यात् स्वकर्म्मस्यतिसम्भवः” ॥ इति सद्भावे ।)

(“स्वापनेनानुतापेन तपसाध्ययनेन च । पापकृन्मुच्यते पापात् तथा दानेन चापदि” ॥ इति मनुः ।)

अनुत्तमः, चि, (नास्ति उत्तमः उल्लुष्टो यस्मात् सः ।) श्रेष्ठः । प्रधानः । इत्यमरः ॥

(“अतिस्मृत्युदितं धर्ममनुत्तिलुहं हि मानवः । इह कीर्त्तिमवाप्नोति प्रेय चानुत्तमं सुखम्” ॥ इति मनुः ।) नञ्समासे तु अधमः ॥

अनुत्तरं, चि, (नास्ति उत्तरं प्रधानं यस्मात्, न उत्तरं इति नञ्समासो वा ।) मुख्यं । इति हेमचन्द्रः ॥ श्रेष्ठं । प्रतिजल्पविवर्जितं । प्रत्युत्तर-हीनं । इति मेदिनी ॥ स्थिरं । इति धरणी ॥ अधः । दक्षिणदिक् । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ प्रत्युत्तराभावे स्त्री । यथा, “भवत्ववज्ञा च भव-त्वनुत्तरात्” । इति नैषधं ॥

अनुदयः, चि, (नास्ति उदयं उन्नतं यस्मात्, न उदयः इति वा ।) अनुचः । बङ्गरीहौ तु अत्युचः ॥

अनुदात्तः, पुं, (उत् + आ + दा + क्त, न उदात्तः इति नञ्समासः ।) वेदगाने नीचस्वरः । यथा, “उदात्तश्चानुदात्तश्च खरितश्च त्रयः स्वराः” । इति शब्दरत्नावली ॥

(“उच्चैरुदात्तः, नीचैरनुदात्तः, समाहारः खरितः” इति पाणिनिः ।)

अनुदारः, चि, (न उदार इति नञ्समासः नास्ति उदारो यस्मात् इति वा ।) अतिशयदाता । अदाता । अतिमहान् । अमहान् । अनुगत-दारः । यथा, “यस्मिन् प्रसीदसि पुनः स भव-त्युदारोऽनुदारश्च” । इति मम्मटभट्टः ॥

अनुदिनं, स्त्री, (दिने दिने इति वीष्णयामथयो-भावः ।) प्रतिदिनं । प्रत्यहं । यथा,—

अनु

“पारावत खलु शिलाकणमात्रभोगी कामी भवेदनुदिनं वद कोऽत्र हेतुः” ।

इति श्रीचैतन्यदेवः ॥

अनुद्रुतं, स्त्री, (अनु + द्रु + क्तः ।) तालविशेषः । स तु द्रुताङ्गो मात्राचतुर्थभागो वा । यथा,—

“अर्द्धमात्रं द्रुतं ज्ञेयं द्रुताङ्गं चाप्यनुद्रुतं” ।

इति शब्दरत्नावली ॥ अनुधाविते चि । यथा,—

“अनुद्रुतः संयति येन केवलं

नलस्य शत्रुः प्रशशंस शीघ्रतां” ।

इति माघः ॥

अनुधावनं, स्त्री, (अनु + धाव् + भावे ल्युट् ।) पश्चा-द्धानं । अनुसन्धानं । यथा,—

“तस्मिन् कुरङ्गभावात्की मुञ्जश्चित्तं निवारय ।

न तन्मनस्तवाधीनं दृष्ट्वा तत्रानुधावनं” ॥

इत्युद्भटः ॥

अनुनयः, पुं, (अनु + नी + भावे अच् ।) विनयः । (“कथं नु शक्योऽनुनयोमहर्षे-

र्विश्राणनाचान्यपयस्विनीनाम्” ।

इति रघुवंशे ।) तत्पर्यायः । प्रणिपातः २ प्र-णतिः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ (सदाचारः । क्रोधो-पनयः ।

“एवं रामवचः श्रुत्वा लज्जयानुनयं तथा” ।

इति रामायणं ।)

अनुपदं, स्त्री, (अनु पश्चात् पद्यते गच्छति, अनु + पद् + पचाद्यच् ।) अनुगः । पश्चाद्गामी । इत्यमरः ॥ (व्य, पदस्य पश्चात् इति अथयीभावे अन्वक् । अनन्तरं । अथवहितोत्तरकालं ।

“अमोघाः प्रतिगृह्णन्तावर्ध्यानुपदमाशिशः ।

आशिशामनुपदंसमस्पृशत्

दर्भपाटितलेन पाणिना” ।

इति रघुवंशे ।)

अनुपदी, [न्] चि (अनुपदमन्वेष्टा अनुपद + इन् ।) अन्वेष्टा । अन्वेषणकर्त्ता । इति हलायुधः ॥

अनुपदीना, स्त्री, (अनुपद + अनुपदं बद्धा इत्यर्थे खः तस्य ईनः स्त्रियां टाप् ।) पदायतौपानत् । इत्यमरः ॥ वृट् इत्यादिभाषा ।

अनुपमः, चि, (नास्ति उपमा सादृश्यं यस्याः सः ।) उपमाशून्यः । उत्तमः । इति मेदिनी ॥ (सर्वोत्-कृष्टः । सादृश्यरहितः ।

“बलं प्रमाणां शक्तिश्च परैरनुपमं मम” ।

इति रामायणे ।)

अनुपमा, स्त्री, (नास्ति उपमा सादृश्यं यस्याः सा ।) कुमुदनामदिग्गजयोषा । इत्यमरः ॥ सुप्रतीक-नामदिग्गजस्त्री । “भवेदनुपमा सुप्रतीकिन्यां स्त्री त्रिषूक्तमे” । इति मेदिनी ॥

अनुपातः, पुं, (अनु + पत् + भावे घञ्, अनुरूपः चैराशिकेन पातः । पाटिगणितोक्तेन चैराशिकेन युक्तः संख्यापातः ।) पश्चात्पतनं । पूर्वोक्तपातानु-सारेण अपराङ्कपातः । यथा,—

“पुरान्तरं चेदिदमुत्तरं स्यात्

तद्वद्विभ्रंशवैस्तदा किं ।

चक्रांशकैरित्यनुपातयुक्त्या

अनु

युक्तं निरुक्तं परिधेः प्रमाणं” ॥

इति सिद्धान्तशिरोमयौ गोलाध्यायः ॥

अनुपातकं, स्त्री, (पातयति निरयं प्रेरयति, पत् + णिच् + एवुल् ।) पातकं ब्रह्महत्यादि तत्सदृशं प्रादिसमासः । वेदनिन्दादिजन्यपापविशेषः । तानि च विष्णुना दर्शितानि, यथा,—“यागस्थस्य क्षत्रियस्य वैश्यस्य च रजस्वलायाश्चान्तर्व्वेद्ग्राह्या-त्रिगोत्रायाश्चाविज्ञातस्य गर्भस्य शरणागतस्य च घातनं ब्रह्महत्यासमानमिति” ।) महापातक-सदृशपापविशेषः ।

तत् पञ्चत्रिंशत्कारं, यथा,—

समुत्कर्षे मिथ्यावचनं

तत् द्विविधं । आत्मगामि ।

अक्षयापूर्व्वकपरगामि च ।

राजगामि पशुन्यं

पितुर्मिथ्यादोषकथनं

एतन्नयं ब्रह्महत्यासमं ॥

वेदत्यागः । स तु अधीतवेदविस्मरणं ।

वेदनिन्दा

कौटसाध्यं

तद्विविधं । ज्ञातस्याकथनं । मिथ्याकथनञ्च ।

सुहृद्भयः

स तु ब्राह्मणव्यतिरिक्तमित्रभयः ।

ज्ञानपूर्व्वकाभ्यासेन गर्हितान्नस्य अर्थात् अन्त्य-

जात्रस्य भक्षणं

ज्ञानपूर्व्वकाभ्यासेन गर्हिताद्यस्य अर्थात् कृत्रा-

कादेभक्षणं

एतत् षड्विधं सुरापानसमं ॥

निक्षेपहरणं

नरहरणं

अश्वहरणं

रजतहरणं

भूमिहरणं

हीरकहरणं

मणिहरणं

एतानि सप्त स्वर्णस्तेयसमानि ॥

सपीण्डस्त्रीगमनं

कुमारीगमनं

अन्यजागमनं

सख्युः स्त्रीगमनं

औरसेतरपुत्रस्त्रीगमनं

पुत्रस्यासवर्णस्त्रीगमनं

एतानि षट् विमातृगमनसमानि ॥

मातृश्वग्गमनं

पितृश्वग्गमनं

श्वश्रूगमनं

मातुलानीगमनं

शिष्यस्त्रीगमनं